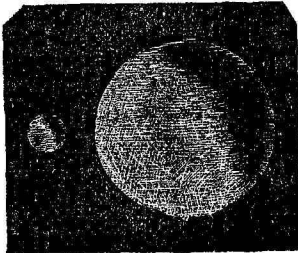

III

Γεῖτων καλός, περιπατῇ
 Ὁ σκύουρος ἐπάνωθέν μου
 Καὶ ψάλλουν εὐθυμα πτηνὰ
 Ἀσμάτια ἐρατεινά.
 Τοιαύτην φύσιν τίς ποθεῖ
 Ν' ἀφήσῃ καὶ νὰ μακρυνθῇ;

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν.)

Συγκριτικὸν μέγεθος τοῦ πλανήτου
 Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς μας.

Μετὰ τὸν πλανήτην Κρόνον ἔρχεται κατὰ σειρὰν ἕτερος μέγας πλανήτης ὁ οὐρανός. Οὗτος ἀπέχει ἀπὸ τὸν Κρόνον πεντάκις περισσότερον, ὅσον ἡ Γῆ μας ἀπέχει ἀπὸ τὸν ἥλιον, ἥτοι περὶ τὰ 500 ἑκατομύρια μιλίων! καὶ ἀπὸ τὸν ἥλιον 1,800,000,000 μιλίων!! Ἀνεκαλύφθη δὲ τὸ 1781 ὑπὸ τοῦ Ἑρσχελ.

Ὁ Οὐρανός ἐστὶν 82 φορὰς μεγαλύτερος τῆς Γῆς καὶ κάμνει τὴν περὶ τὸν ἥλιον περιστροφὴν τοῦ εἰς 84 ἔτη, ὥστε τὸ ἔτος τῶν κατοίκων τοῦ, ἂν εἶναι κάτοικοι ἐπ' αὐτοῦ, εἶναι ἴσον μὲ δολόκληρον ζωὴν ἀνθρώπου!

Ὅπως ὁ Κρόνος, οὕτω καὶ ὁ Οὐρανός ἐστὶν κέντρον μικροῦ συστήματος, περιλαμβάνοντος ἐκτὸς τοῦ ἑαυτοῦ ὀκτὼ σελήνας, τινὲς τῶν ὁποίων εἶναι ἴσαι μὲ τὴν ἡμετέραν σελήνην.

Ἐκ τῶν γενομένων παρατηρήσεων ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ πλανήτης οὗτος συνίσταται ἐκ τῶν αὐτῶν ὁλῶν, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἡμετέρα Γῆ, καὶ ὅτι ἡ πυκνότης τῶν ὁλῶν τούτων εἶναι περίπου ἴση μὲ τὴν πυκνότητα τοῦ ἡμετέρου ὕδατος, ἔξ οὗ συμπεραίνεται, ὅτι αἱ ὕλαι τοῦ πλανήτου τούτου πρέπει νὰ ᾔναι εἰς ὑγρὰν διάπυρον, ἢ πυριφλεγῆ κατάστασιν, ἀφοῦ κανὲν ἄλλο μέσον πλὴν τοῦ πυρὸς δὲν δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὰς ὕλας ταύτας εἰς ὑγρὰς.

Τούτου δοθέντος ἔπεται, ὅτι οὔτε φωτὰ, οὔτε ζῶα, οὔτε ἄλλα ὄντα ὅμοια μὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους δύνανται νὰ ζήσωσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας σφαίρας τοιοῦτοτρόπως πεφυρακτωμένης.

Συμπεραίνεται λοιπὸν, ὅτι καὶ ὁ Οὐρανός, ὡς καὶ ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος, εἶναι καθ' ἑαυτὸν μικρὸς ἥλιος, καὶ ἀποτελεῖ μετὰ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ ἴδιον μικρὸν ἡλιακὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον προμηθεύει, ὡς ἐκεῖνοι, μὲ φῶς καὶ θερμότητα διότι ἕνεκα τῆς μεγίστης ἀποστάσεως αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου ἥλιου, ἡ ποσότης τοῦ φωτὸς καὶ τῆς θερμότητος, τὴν ὁποίαν λαμβάνουσι παρ' αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀρκετὴ νὰ διατηρήσῃ τὴν ζωὴν τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων.

Ὁ ἥλιός μας φαίνεται ἀπὸ τὸν Κρόνον 400 περίπου φορὰς μικρότερος παρ' ὅτι ἡμεῖς τὸν βλέπομεν!

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Μέχρις ἐσχάτων ὁ Οὐρανός ἐθεωρεῖτο ὁ ἀπώτατος τῶν πλανητῶν τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος· ἡ ἀνακάλυψις ὁμως τοῦ Ποσειδῶνος, ὅστις εἶναι κατὰ τὴν τέταρτον μεγαλήτερος τοῦ Οὐρανοῦ καὶ δεκαεπτάκις τῆς Γῆς μας, ἀπέδειξεν ἐσφαλμένην τὴν ἰδέαν τῶν ἀστρονόμων.

Καὶ ὁ πλανήτης οὗτος, ὅπως καὶ ὁ Οὐρανός, συνίσταται ἐκ τῶν αὐτῶν ὁλῶν, ἐξ ὧν καὶ ἡ Γῆ μας καὶ εἶναι εἰς ὑγρὰν διάπυρον κατάστασιν, ὥστε καὶ αὐτὸς εἶναι μικρὸς ἥλιος εἰς τοὺς δορυφόρους τοῦ, τινὲς τῶν ὁποίων ἀνεκαλύφθησαν ἤδη.

Ἀπέχει δὲ ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ 900 περίπου ἑκατομύρια μιλίων! καὶ ἀπὸ τοῦ ἥλιου 2,862,000,000!! καὶ κάμνει τὸν περὶ τὸν ἥλιον γύρον τοῦ εἰς 165 περίπου ἔτη! Ἀνεκαλύφθη δὲ συγχρόνως ὑπὸ ἐνὸς ἀγγλοῦ καὶ ἐνὸς γάλλου ἀστρονόμου τὸ 1846.

Ἀμφότεροι, ὅτε Οὐρανός καὶ ὁ Ποσειδῶν, δὲν φαίνονται διὰ τοῦ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ· τούτου ἕνεκα ἤρχθησαν ἡ ἀνακάλυψις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων.

Ἐννοεῖται, ὅτι οὔτε ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχωσι ὄντα ὅμοια μὲ τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ τῆς Γῆς μας.

Μὲ τὸν Ποσειδῶνα τελειόνομεν τὴν εἰς τοὺς πλανήτας περιήγησίν μας, ἥτις, ὡς παρὰ πολλῶν ἠκούσαμεν, ὑπῆρξεν ὄχι μόνον εὐχάριστος, ἀλλὰ καὶ διδακτικὴ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἡλικιωμένους, διότι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν οὐρανίων σωμάτων προσεπαθήσαμεν νὰ ὁδηγήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας τῆς ἐφημ. τῶν Παίδων διὰ τῶν νέων ὁδῶν, τὰς ὁποίας αἱ νεώτεραι ἀνακαλύψεις κατεσκεύασαν.

Εἰς τὰ ἐπόμενα φύλλον θέλομεν προβῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν ἄλλης τινὸς μεγάλης τάξεως οὐρανίων σωμάτων, ἀποτελούντων μέρος τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος, τῶν κομήτων. Ἐν τῇ μεταξὺ παραγγέλλομεν τοὺς μικροὺς ἡμῶν συνοδοιπόρους νὰ ἐπαναλάβωσιν ὅσα μέχρι τοῦδε ἐξετέθησαν, ὅπως δυνηθῶσι νὰ ἐν-

νοήσῃσι κάλλιον τὰ ὅσα μέλλουν νὰ ἐκτεθῶσιν ἐνώπιον αὐτῶν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΕΙΔΟΛΟΛΑΤΡΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ.

Ὅταν ὁ Ἰουλιανὸς ἦτο αὐτοκράτωρ τῆς Ῥώμης διάφορα ἀγάλματα ἐστήθησαν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν πόλιν.

Ἐχθρὸς δέ τις αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκφράσιν τὸ μῖσός του κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος ἠκρωτηρίασε τὸ πρόσωπον ἐνὸς τῶν ἀγαλμάτων τούτων.

Εἰς τῶν αὐλικῶν τοῦ κατὰ συγκυρίαν διαβαίνων ἐκίθην τὴν στιγμήν ἐκεῖνην εἶδε τὴν πρᾶξιν καὶ ἀνέφερε τὸν πράξαντα εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, συμβουλευσας αὐτὸν συγχρόνως νὰ τὸν τιμωρήσῃ αὐστηρῶς πρὸς παραδειγματισμὸν, διὰ τὴν ὁποίαν τοῦ ἔκαμε προσβολήν!

Ὁ Αὐτοκράτωρ ὅμως ἀντὶ τὴν ὑπακοὴν εἰς τὴν συμβουλὴν τοῦ αὐλικοῦ του, ψηλαφήσας τὸ πρόσωπόν του διὰ τῆς χειρὸς, «Διατί νὰ τὸν τιμωρήσω, — εἶπεν, — ἀφοῦ δὲν εὐρίσκω ὅτι εἶμαι πληγωμένος;»

Ὅτω πως ἐφάρθη ὁ Αὐτοκράτωρ ἐκεῖνος, ὁ δὲ Χριστὸς μᾶς παραγγέλλει πολὺ ἀνώτερον τούτου νὰ κάμνωμεν οὐ μόνον δηλ. νὰ συγχωρῶμεν τοὺς ἐχθροὺς μας, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς ἀγαπῶμεν νὰ εὐλογῶμεν δὲ τοὺς καταρωμένους καὶ νὰ ἀγαθοποιῶμεν τοὺς μισούντας ἡμᾶς.

(Ἀστὴρ Ἀνατολῆς.)

ΠΑΡΑΜΕΛΗΜΕΝΑ ΤΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

«Μὴ θησαυρίζετε θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς.»

(Ματθ. ε'. 19.)

«Γίνεσθε σοφοὶ εἰς τὸ ἀγαθὸν καὶ μωροὶ εἰς τὸ κακόν.»

(Ῥωμ. ιε'. 19.)

«Ἀπὸ παντὸς εἶδους κακοῦ ἀπέχετε.»

(Α'. Θεσσαλ. ιε'. 2.)

«Τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος (κατὰ Κυριακὴν) ἅς θέτῃ ἕκαστος ἀπὸ σᾶς κατὰ μέρος, ὅτι δύνανται.» (Α'. Κορ. ιε'. 2.)

«Εἴτε τρώγετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ἄλλο πράττετε, κάμνετε ὅλα εἰς δόξαν Θεοῦ.» (Α'. Κορ. ι. 31.)

«Μὴ ὁμοζυγεῖτε με τοὺς ἀπίστους.» (Β'. Κορ. ε'. 14.)

«Περιπατεῖτε διὰ πίστεως καὶ οὐχὶ κατ' ὄψιν.»

(Κολασ. α'. 10.)

Ο ΠΛΟΥΤΩΝ.

Οἱ κύνες ἐν γένει εἶναι ζῶα πολὺ ἐξυπνα καὶ πολὺ χρήσιμα εἰς τὸν ἄνθρωπον φαίνεται δὲ, ὅτι ἐξ ὧν

τῶν κατοικιδίων ζῶων μόνος ὁ κύων δύναται νὰ συν-οικειωθῇ, ὥς καὶ ὁ ἄνθρωπος, μὲ πᾶν κλίμα τῆς γῆς· ὅθεν καὶ εἶναι ὁ ἀχώριστος τοῦ ἀνθρώπου σύντροφος.

Τὸ εἶδος τῶν κυνῶν περιλαμβάνει ἀπείρους παραλλαγὰς, τινὲς τῶν ὁποίων, ὥς ἡ τῆς Νέας γῆς καὶ ἄλλαι, φημίζονται διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν νοητικότητα.

Ὁ εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα παριστανόμενος κύων εἶναι ἐκ τῆς τάξεως ταύτης καὶ τὸν ἐξέλεξα διὰ τινὰς ἀρετὰς, τὰς ὁποίας ἔχει, καὶ τὰς ὁποίας ἐπιθυμῶ νὰ συστήσω εἰς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων.

Ὁ Πλούτων, διότι οὕτως ὠνομάζεται ὁ κύριος οὗτος κύων, εἶναι ἄγγλος τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν πατρίδα καὶ κατοικεῖ εἰς τὴν Μητροπόλιν τοῦ Λονδίνου. Εἶναι δὲ περίφημος ὅχι μόνον εἰς τὴν γειτονίαν ὅπου ὁ κύριός του κατοικεῖ, ἀλλὰ καὶ μακρότερα, διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ ὅπακο ἦν καὶ εἰς τοῦτο ὑπερέχει πολλὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα ἡξέρω. Ὁ κύριός του ποτὲ δὲν ἀναγκάζεται νὰ ἐπαναλάβῃ δύο φορές, ὅτι ἀπαξ τοῦ εἶπεν — ὁ Πλούτων οὔτε λησμονεῖ, οὔτε παρακούει τὴν διαταγὴν τοῦ κυρίου του.

Ἄλλην καλὴν ἀρετὴν ἔχει ὁ Πλούτων, ὅτι δὲν γαυγίζει, ὅταν δὲν πρέπη, καθὼς πολλὰ παιδιά κάμουν, ἀλλὰ κἄθηναι ἥσυχος καὶ φρόνιμος εἰς ἓν μέρος καὶ προσέχει ἂν ὁ κύριός του ἔχει καμμίαν ἐργασίαν δι' αὐτὸν νὰ κάμῃ καὶ τὴν κάμνῃ μὲ προθυμίαν. Μὴ παραξενευθῇτε δὲ, μικροὶ μου φίλοι, ἀκούοντες, ὅτι εἰς σκύλος κάμνει ἐργασίας! διότι ὁ καλὸς Πλούτων ἔμαθε νὰ φέρῃ τὰ συρτὰ εἰς τὸν κύριόν του, ὅταν ἐκβάλῃ τὰ ὑποδήματά του, καὶ νὰ θέτῃ τὰ ὑποδήματα εἰς τὴν θέσιν των — ἔμαθε νὰ τοῦ φέρῃ τὴν βράβδον του, ὅταν τὸν βλέπῃ, ὅτι ἐτοιμάζεται νὰ ἐξέλθῃ καὶ τὸ περιεργότερον, ἔμαθε ν' ἀνοίγῃ τὴν θύραν, ὅταν ἀκούῃ νὰ κρούῃ τις ἐξωθεν, τραδῶν σχοινίον τι, διὰ τοῦ ὁποίου σηκώνεται τὸ πετάσι καὶ οὕτως ἀνοίγει ἡ θύρα!

Ὁ μικρὸς Πλούτων, διότι εἶναι μικρὸς τὸ ἀνάστημα, ἔχει καὶ τρόπους εὐγενεῖς — δίδει τὸν πόδα του εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους καὶ ὅταν εἶναι καιρὸς τοῦ γεύματος, βάζει τὸν λαιμοδέτην του, ἐννοεῖται βοηθούμενος ἀπὸ τὸν κύριόν του, καὶ ἔπειτα πηγαίνει εἰς μέρος καταφανὲς τῆς τραπεζαρίας καὶ ἵσταται ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν εἰκονογραφίαν, περιμένων μὲ ὑπομονὴν νὰ τελειώσουν τὰ ἀφεντικά του τὸ γεῦμα των καὶ τότε τρώγει καὶ αὐτὸς τὸ ἰδικόν του.

Ἠξέρω πολλὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα κἄθηναι εἰς τὸ τραπέζι, ἄπλυτα καὶ ἀκτένιστα καὶ χωρὶς λαιμοδέτην,